

Forslag

til

Lov om ændring af lov om offentlig sygesikring.

(Ændret sammensætning af det centrale forhandlingsudvalg m. m.)

Fremsat den 8. marts 1977 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om offentlig sygesikring, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 94 af 9. marts 1976 fore-tages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 6, affattes således:

„*Stk. 6.* Socialministeren fastsætter nær-mere regler om, i hvilken udstrækning lo-vens ydelser tilkommer personer, der er indkaldt til militærtjeneste eller tjeneste, der træder i stedet herfor, optaget i institu-tioner efter bestemmelser i lov om social bistand og de under fængselsvæsenet hø-rende anstalter og arresthuse eller under-givet behandling eller tilsyn fra nogen af de nævnte institutioner.“

2. I § 2, stk. 3, 2. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

3. I § 7 indsættes i stk. 1, som 4. pkt. og i stk. 2, som 4. pkt.:

„Sundhedsstyrelsens afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.“

4. Efter § 7, stk. 2, indsættes som nyt stk. 3:

„*Stk. 3.* Bestemmelserne i stk. 1 og 2, om tilskud til lægemidler gælder også, når læge-midlet er indkøbt i et andet nordisk land end det, i hvilket det er ordineret.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

5. § 8, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Til personer, der er gruppe 1-Socialmin. 1. kt. j. nr. 3100-1.

sikrede, yder den offentlige sygesikring til-skud til tandeftersyn og tandbehandling efter nærmere regler, der fastsættes af social-ministeren.“

6. § 9, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Til personer, der er gruppe 1-sik-rede, yder den offentlige sygesikring tilskud til den ovennævnte behandling efter nær-mere regler, der fastsættes af socialmini-steren.“

7. § 26, stk. 1, affattes således:

„Der nedsættes et centralt forhandlings-udvalg på 7 medlemmer for en 4-årig peri-ode. 6 af medlemmerne vælges af Amts-rådsforeningen i Danmark, og 1 medlem ud-peges af Københavns magistrat og Frede-riksberg kommunalbestyrelse i forening. Finansministeriet, indenrigsministeriet og socialministeriet udpeger hver 1 repræsen-tant, og Kommunernes Landsforening ud-peger 2 repræsentanter, der deltager i for-handlingsudvalgets møder. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangs-måden ved valg af medlemmer.“

§ 2.

I lov nr. 334 af 19. juni 1974 om ændring af lov om offentlig sygesikring ophæves § 2, stk. 2.

§ 3.

Loven træder i kraft den 1. april 1977.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring (Folketingstidende 1970-71, spalte 2785, 3412, 7066 og 7196, tillæg A, spalte 2433, tillæg B, spalte 2217, tillæg C, spalte 1007) er senere ændret ved lov nr. 260 af 7. juni 1972 (Fødselshjælp m.m.), lov nr. 614 af 20. december 1972 (Ændrede administrationsregler), lov nr. 152 af 31. marts 1973 (Tilskud til lægemidler), lov nr. 314 af 19. juni 1974 (Befordringsgodtgørelse og bortfald af statsrefusion), lov nr. 334 af 19. juni 1974 (Kiropraktisk behandling), lov nr. 200 af 4. juni 1975 (Ændret klageadgang m.v.) og lov nr. 240 af 12. juni 1975 (Bortfald af sygesikringsgrænsen samt indførelse af nettoafregning m.v.).

Forslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. 133, fremsat den 2. december 1976. Forslaget var til 1. behandling den 11. januar 1977 jfr. Folketingstidende 1976-77 sp. 3473.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at sundhedsstyrelsens afgørelser vedrørende ansøgninger om medicintilskud i enkeltsager skal være endelige.

Endvidere foreslås som led i gennemførelsen af Nordisk Råds rekkommendation fra 1971 om nordisk receptgyldighed indført en regel om, at lægemidler indkøbt i et andet nordisk land end det, hvor recepten er udstedt, i relation til sygesikringsloven ligestilles med præparater indkøbt i Danmark.

Herudover foreslås at udvide forhandlingsudvalgets sammensætning efter § 26, stk. 1, med repræsentanter for de statsstyrelser, der særligt berøres af sygesikringsoverenskomsterne, således at staten får ret til at deltage i forhandlingsudvalgets møder uden stemmeret. Herved sikres det direkte samarbejde mellem staten og forhandlingsudvalget, som er nødvendigt under hensyn til, at indgåede overenskomster i henhold til lovens § 26, stk. 2, skal godkendes af socialministeren for at være gyldige.

Endelig foreslås, at revisionsbestemmelsen vedrørende kiropraktisk behandling i § 2, stk. 2, i lov nr. 334 af 19. juni 1974 om ændring af sygesikringsloven ophæves.

Økonomiske konsekvenser:

Udgifterne for det offentlige til kiropraktisk behandling blev ved ordningens indførelse i 1974 skønnet til ca. 10 mill. kr. på grundlag af et maksimeret antal årlige behandlinger (4), hvortil der

ydes tilskud og et fast ureguleret tilskud på 15 kr. pr. behandling samt et tilskud på 50 kr. til røntgenundersøgelse. Fastholdes disse forudsætninger skønnes en ophævelse af tilbagemeldingspligten ikke at ville medføre merudgifter for det offentlige.

I forbindelse med de forhandlinger om overenskomst mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Dansk Kiropraktor-Forening, der kan genoptages efter tilbagemeldingspligtens ophævelse, må det forudses, at der vil blive rejst spørgsmål dels om en udvidelse af det antal behandlinger, hvortil der kan ydes tilskud, dels om en forhøjelse af tilskuddet pr. behandling, og dels om indførelse af tilskud til kiropraktorens indledende undersøgelse af patienten. Det må derfor forudses, at en effektiv ordning vil medføre en vis stigning i udgifterne. Udgifterne afholdes af amtskommunerne.

Der er ikke væsentlige merudgifter forbundet med de øvrige forslag.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Ændringen er redaktionel og en følge af loven om social bistand.

Til nr. 2.

Ifølge lov af 10. juni 1976 om ændring af myndighedsloven, hvilken ændring træder i kraft den 1. november 1976, ændres myndighedsalderen til 18 år. Det foreslås derfor, at sygesikringslovens aldersgrænse for adgang til at vælge sikringsform uden samtykke fra værge eller forældremyndighedens indehaver nedsættes tilsvarende.

Til nr. 3.

Efter § 7, stk. 1, 3. pkt. og stk. 2, 3. pkt., kan sundhedsstyrelsen i ganske særlige tilfælde træffe afgørelse om, at der kan ydes medicintilskud til et præparat, selvom præparatet ikke er optaget på medicintilskudsfortegnelsen. Sundhedsstyrelsen træffer i disse sager beslutning efter indstilling fra et under sundhedsstyrelsen nedsat medicinudvalg.

Sundhedsstyrelsens afgørelser foreslås gjort endelige, idet socialministeriet ikke besidder den fornødne medicinske indsigt til i givet fald at kunne tage stilling til afgørelser, der er truffet af sundhedsstyrelsen efter indstilling fra et udvalg med kvalificeret lægelig repræsentation.

Til nr. 4.

Baggrunden for forslaget er en rekommendation fra Nordisk Råd (nr. 5/1971) om nordisk receptgyldighed, hvori det anbefales, at recepter udstedt i et nordisk land under visse forudsætninger skal kunne ekspederes af et apotek i et andet nordisk land end det, hvori recepten er udstedt.

Efter de gældende regler om medicintilskud vil der ikke kunne ydes tilskud fra sygesikringen i de tilfælde hvor lægemidlet ikke er indkøbt på et dansk apotek, bortset fra de tilfælde hvor socialministeriets bekendtgørelse af 28. marts 1973 om rejsesygesikring finder anvendelse.

Forslaget vil bevirke, at der af den danske sygesikring til en sikret vil kunne ydes refusion efter de gældende procentsatser til de lægemidler, som er optaget i bilaget til socialministeriets bekendtgørelse om tilskud til lægemidler efter sygesikringsloven, når lægemidlet af en sikret er indkøbt i et andet nordisk land end det, hvori recepten er udstedt.

Forslaget forventes ikke at få stor praktisk betydning, dels på grund af den sikring der ydes nordiske statsborgere ifølge den nordiske overenskomst af 6. februar 1975 om ydelser ved sygdom, svangerskab og fødsel og dels på grund af den gældende danske rejsesygesikringsordning.

Forslaget får kun betydning i de tilfælde, hvor et lægemiddel er registreret såvel i opholdslandet som i Danmark og ifølge den arbejdsgruppe, som har udarbejdet forslaget om nordisk receptgyldighed, er kun ca. 12 pct. af de i Norden registrerede lægemidler fælles for de nordiske lande.

Sundhedsstyrelsen, sikringsstyrelsen, amtsrådsforeningen og Københavns kommune har udtalt sig om forslaget, og hverken administrative eller økonomiske konsekvenser taler imod ordningens etablering.

Til nr. 5.

Ændringen er redaktionel og tilsigter en tydeliggørelse af, at socialministeren kan fastsætte regler om også andre forhold end de rent tilskudsmæssige.

Til nr. 6.

Ændringen er redaktionel, jfr. bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 7.

Efter gældende lov er staten ikke repræsenteret i forhandlingsudvalget, der på den offentlige syge-

sikrings vegne afslutter overenskomster med organisationer af læger m. fl. Staten har således efter loven ikke indflydelse ved indgåelsen af sygesikringsoverenskomsterne. Socialministeren skal først efterfølgende, jfr. lovens § 26, stk. 2, tage stilling til godkendelse af de nævnte overenskomster. Af hensyn til samordning med statens øvrige social- og sundhedspolitik samt den økonomiske politik skønnes det imidlertid uhensigtsmæssigt at nøjes med en sådan efterfølgende godkendelsesordning. Det foreslås derfor, at de statsstyrelser som særligt berøres af sygesikringsoverenskomsterne, får ret til at deltage i forhandlingsudvalgets møder og får adgang til dokumenter m. v., således at der på et tidligere tidspunkt kan blive taget hensyn til de nævnte social- og sundhedspolitiske samt finanspolitiske synspunkter.

Forslaget har været forhandlet med Amtsrådsforeningen, der var enig i ændringen.

Til § 2.

Ved lov nr. 334 af 19. juni 1974 ændredes sygesikringsloven således, at den offentlige sygesikring kunne yde tilskud til kiropraktisk behandling, selv om der ikke forelå henvisning fra læge.

Ved lovens gennemførelse blev revisionsbestemelsen indført, således at man i en forsøgsperiode kunne se, hvorledes ordningen virkede.

De nærmere vilkår om tilskud efter sygesikringsloven til kiropraktisk behandling er fastsat i socialministeriets bekendtgørelse af 7. januar 1975, da det ikke har vist sig muligt at få afsluttet overenskomst mellem Dansk Kiropraktor-Forening og Sygesikringens Forhandlingsudvalg.

På baggrund af forhandlingerne i folketingets socialudvalg i forbindelse med lovens vedtagelse er det i bekendtgørelsen fastsat som en betingelse for at yde tilskud til kiropraktisk behandling, at kiropraktoren underretter patientens almindelige læge om diagnose og behandling. Det har nu vist sig, at tilbagemeldingspligten er skyld i, at ordningen ikke har fungeret tilfredsstillende, idet de fleste kiropraktorer har vægret sig ved at underrette patientens almindelige læge.

Efter forhandling med sundhedsstyrelsen, der ikke længere vil udtale sig imod en ophævelse af tilbagemeldingspligten, agter socialministeriet at ophæve denne betingelse for tilskud med henblik på, at loven skal komme til at virke efter sin hensigt. På den baggrund foreslås revisionsbestemelsen ophævet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov

§ 1. — — —

Stk. 6. Socialministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilken udstrækning lovens ydelser tilkommer personer, der er indkaldt til militærtjeneste eller tjeneste, der træder i stedet herfor, optaget i institutioner efter bestemmelser i lov om offentlig forsorg, lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, lov om børne- og ungdomsforsorg og de under fængselsvæsenet hørende anstalter og arresthuse eller undergivet behandling eller tilsyn fra nogen af de nævnte institutioner.

§ 2. — — —

Stk. 3. Anmeldelse om valg af sikringsform sker til det sociale udvalg én gang årligt efter nærmere af sikringsstyrelsen fastsatte regler. Personer mellem 16 og 20 år kan vælge sikringsform uden samtykke fra værge eller forældremyndighedens indehaver.

§ 7. Amtskommunen afholder 75 pct. af udgiften til lægemidler, som er ordineret af lægen (eller af tandlægen i det omfang, denne har ret til ved recept at ordinere lægemidler), og som er optaget på en af socialministeren udsendt fortegnelse over lægemidler, der omfattes af denne bestemmelse. Det kan i fortegnelsen bestemmes, at amtsskommunens afholdelse af 75 pct. af udgiften til visse arter af lægemidler er betinget af, at lægemidlet ordineres til bestemte sygdomme. I ganske særlige tilfælde kan sundhedsstyrelsen bestemme, at 75 pct. af udgiften til andre lægemidler, der af lægen er ordineret en bestemt patient, også afholdes af amtsskommunen.

Stk. 2. Amtskommunen afholder 50 pct. af udgiften til lægemidler, som er ordineret af lægen (eller af tandlægen i det omfang, denne har ret til ved recept at ordinere lægemidler), og som er optaget på en af socialministeren udsendt fortegnelse over læge-

Forslaget

1. § 1 *stk. 6* affattes således:

„*Stk. 6.* Socialministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilken udstrækning lovens ydelser tilkommer personer, der er indkaldt til militærtjeneste eller tjeneste, der træder i stedet herfor, optaget i institutioner efter bestemmelser i lov om socialbistand, og de under fængselsvæsenet hørende anstalter og arresthuse eller undergivet behandling eller tilsyn fra nogen af de nævnte institutioner.“

2. I § 2 *stk. 3, 2. pkt.* ændres „20 år“ til: „18 år“.

3. I § 7 indsættes i *stk. 1, som 4. pkt.* og i *stk. 2, som 4. pkt.:*

„Sundhedsstyrelsens afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.“

Gældende lov

midler, som omfattes af denne bestemmelse. Det kan i fortegnelsen bestemmes, at amtskommunens afholdelse af 50 pct. af udgiften til visse arter af lægemidler er betinget af, at lægemidlet ordineres til bestemte sygdomme. Sundhedsstyrelsen kan bestemme, at 50 pct. af udgiften til andre lægemidler, der af lægen er ordineret en bestemt patient, også afholdes af amtskommunen efter denne bestemmelse.

Stk. 3. De i stk. 1-2 omhandlede fortegnelser udarbejdes efter forhandlinger med sundhedsstyrelsen. Socialministeren kan bemyndige sundhedsstyrelsen til at foretage ændringer i de omhandlede fortegnelser, gældende for tiden indtil bekendtgørelse om en ny fortegnelse udsendes af ministeren.

§ 8. — — —

Stk. 2. Til personer der er gruppe 1-sikrede, yder den offentlige sygesikring tilskud til tandlægehjælp med beløb, hvis størrelse fastsættes af socialministeren.

§ 9. — — —

Stk. 2. Til personer, der er gruppe 1-sikrede yder den offentlige sygesikring tilskud til den ovennævnte behandling med beløb, hvis størrelse fastsættes af socialministeren.

§ 26. Der nedsættes et centralt forhandlingsudvalg på 7 medlemmer for en 4-årig periode. 6 af medlemmerne vælges af Amtsrådsforeningen i Danmark, og 1 medlem udpeges af Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse i forening. Kommunernes Landsforening udpeger 2 repræsentanter, der deltager i forhandlingsudvalgets møder. Socialministeren kan om fornødent fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved valg af medlemmer.

Forslaget

4. Efter § 7, stk. 2, indsættes som nyt *stk. 3*:

Stk. 3. „Bestemmelserne i stk. 1 og 2 om tilskud til lægemidler gælder også, når lægemidlet er indkøbt i et andet nordisk land end det, i hvilket det er ordineret.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

5. § 8, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Til personer, der er gruppe 1-sikrede, yder den offentlige sygesikring tilskud til tandeftersyn og tandbehandling efter nærmere regler, der fastsættes af socialministeren.“

6. § 9, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Til personer, der er gruppe 1-sikrede, yder den offentlige sygesikring tilskud til den ovennævnte behandling efter nærmere regler, der fastsættes af socialministeren.“

7. § 26, stk. 1, affattes således:

„Der nedsættes et centralt forhandlingsudvalg på 7 medlemmer for en 4-årig periode. 6 af medlemmerne vælges af Amtsrådsforeningen i Danmark, og 1 medlem udpeges af Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse i forening. Finansministeriet, indenrigsministeriet og socialministeriet udpeger hver 1 repræsentant, og Kommunernes Landsforening udpeger 2 repræsentanter, der deltager i forhandlingsudvalgets møder. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved valg af medlemmer.“

Gældende lov

Lov nr. 334 af 19. juni 1974.

§ 2. — — —

Stk. 2. I folketingsåret 1976-77 fremsættes for folketinget forslag til lov om revision af § 9, stk. 1, sidste punktum, i lov nr. 311 af 9 juni 1971, som ændret ved lov nr. 260 af 7. juni 1972, lov nr. 614 af 20. december 1972, lov nr. 152 af 31. marts 1973 og ved denne lov.

*Forslaget***§ 2.**

I lov nr. 334 af 19. juni 1974 om ændring af lov om offentlig sygesikring ophæves § 2, stk. 2.